

N. 378.

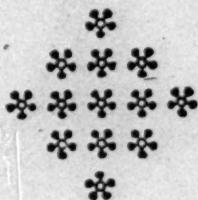
Oratio Anniversaria,
Recitata in
THEATRO ANATOMICO

INCLYTI
Medicorum Lond. Collegii,

IN

Commemorationem Beneficiorum à D^{no}
D^{re} HARVEO, aliisq; munificis Viris &
Fœminis eidem Collegio præstitorum,

A GUALTERO CHARLETONO, ejusdem Collegii
Socio; 16 die Augusti, An. Dom. 1705. Ætatis
suæ 85.

LONDINI,

Prostant apud SAM. SMITH & BENJ. WALFORD,
Regiæ Societatis Typographos, ad Insignia Prin-
cipis in Cœmeterio D. Pauli. M DCC V.

Amplissime, Consultissimeq;

P R A E S E S,

Collegæ ornatissimi,

&

*Quotquot heic glomerati estis
Viri spectabiles.*

AUspicatò, summoque Numine (ut credere fas est) propitio, huc nunc convenistis, Collegæ ornatissimi: *Gratiis* quippe nobis hodie litandum est, & *Amicitiæ*. Advenit enim, anno jam ad exitum properante, festus ille dies, quo hominum collatis in magnificum hoc Sophiæ templum beneficiis clarorum memoriam, pro annuo more, solenniter recolere debemus. Id scilicet prudentissimum summi illius Viri Doctoris HARVEI, cuius nomen tanquam indulgentissimi Pa-

tris colimus & veneramur, institutum à nobis exigit. Exigit etiam ipsemet hic *locus*, in quo nunc tam commodè, tam decorè considemus: Imo *gratitudo ipsa*, *Themidis filia*, exigit. Neque enim aliter fieri potest, ut ea, qua par est, celebritate, nostro defungamur officio, nisi *Mecenatum nostrorum eximia* in nobilissimum isthuc *Philosophiæ sacrarium* merita, & laudes, grata commemoratione, nec prorsus indignis præconiis, in luce populi, recognoscendo. Quid enim claros Viros vita defunctos à posteris optare, atque expetere credamus, quam ut id ipsum illis, quo nos maximè delectamur, tribuamus: nimirum ut eos illustri memoria, ac recordatione decoremus? Hæc autem gloria est, & assidua illorum virtutis recordatio. Quam si sermone, laudationeque nostra immortalem efficere liceat; hoc uno de mortuis nos vel optimè meritos existimare possemus.

At verò inauspicatò & mihi, vobisque, *Dotissimi Auditores*, nescio qua fatorum inclemens contigit, ut iterum in me revolutum sit grave illud heic publicè orandi saxum, contra salebrosum Aristarchorum clivum denuò volvendum. Arduum sanè opus, viribusque meis dudum jam fatiscentibus longè impar. Sed *Consultissimi Præsidis* imperio haud quaquam obnitendum.

Egregiè utique *Cælius Rhodiginus* dicam, an *Patinus*? de *Alcibiadis* concionari metuentis verecundia differens, Quam formidolosum sit, inquit, habendæ orationis causâ, in concionem prodire, multorum, opinor, exemplis abundè innotuisse: quando populi conspectum non ferentes plerique, metu perfusi, ac rubore inexpugnabili, capite convelato, raptim

raptim se proripientes inde, domèsticas petiere latbras; nonnulli etiam perculsi vehementius, silentium sibi indixere perpetuum. Et unicum illud Declamatoriæ artis exemplum, *Porciu[m] Latronem*, cum pro reo in Hispania *Porcio Rustico*, propinquo suo, diceret, usque eo confusum refert *Marcus Annaeus Seneca*, (& ipse sæculi sui Oratorum facile princeps,) ut à solœcismo inciperet; nec ante potuisse confirmari, quām judicium ex foro in basilicam transferretur. Estque sanè quòd credamus, illi non accidisse hoc ab infirmitate mentis, ast à rei duntat novitate, quæ inexercitatos etsi non concutit, movet tamen, & aliquantò turbat naturali in hujusmodi consternationem facilitate corporis prinos.

Vereor igitur equidem, ne mihi quoque idem contingat animi stupor, ex hoc loco hodie apud vos (*Viri sapientiæ atque honorum insignibus illustres*) dicero. Quo enim cunque me verto, argumenta tenuitatis meæ video: nec ad rationem & calculos omnia facile est revocare, quæ animum vix sibi constantem certo de statu dejiciunt. Scilicet ex repentinæ illius, qua jam perculsum me sentio, formidinis causis, aliæ non aliundè quām ab imperfectiōnum propriarum conscientia proveniunt: alias verò mihi suggerit *Dignitas vestra*, summaque, quam vobis debedo, observantia. Ex eis igitur, quæ in utroque genere occurrunt, liceat mihi precor pauculæ feligere, atque in medium afferre singulatim: ut vobis demum certius constet, quām imparem me judicem difficillimæ huic, quam indulgentissimi Præsidis jussu, vestroque potissimum fretus favore, suscipere aggredior, Provinciæ; quantumque juris habeam, ad benignitatis vestræ subsidium, sicubi exspectationi non satisfecero, impetrandum. **In**

In *meipsum* respiciens, nihil (profiteor) nisi homunculum cerno, suâpte naturâ curiosum quidem, & industrium, scientiæque, à prima usque pueritia, cupidissimum : sed perquam exiguis ingenii præsidis munitum, sed *Democriti* patria dignum, sed cui quæ didicit omnia statim excidunt, sed gravissimis afflictum infortuniis, sed in Rhetorum scholis hospitem, sed cuius viriditatem senectus dudum jam abstulit, & (ut verbo expediam) opinione hominum longè minorem. His insuper nævis (quos, si Mathematicus essem, minimè dubitarem infaustis quibusdam astrorum nativitati meæ malignis aspectibus invidentium influentiis adscribere) diuturnus raptim ac festinanter quæque scribendi usus, cum ardore quodam cogitandi conjunctus, stilum adjectit simplicem, incomptum, asperum, crebris hiatus interruptum, afferentemque legentibus obicem subinde ac moram ; ut vix sibi temperare possint, quin malè scriptoris infelicitati dicant, qui ipsos iis senticetis nequicquam induerit. Videntis itaque, *Auditores* (omnium certè quotquot unquam Philosophiæ sacrâ operati sunt, perspicacissimi ;) Videntis, inquam, quâm sim ineptus huic muneri, ad quod ab optimo Collegii hujus Moderatore designatus fui, cum laude ac dignitate obeundo.

Dum verò, mei ipsius absoluto examine, oculos & animum, ea qua par est observantia, in vos, *Viri eruditissimi*, converto ; novis me terroribus undique obsecrum sentio : vixque refrænare possum, quin prorsus, abjectâ illâ, quam partim à speratis literarum auxiliis, partim ex sincera Genii mei adversum vos devotione concepi, fiduciâ, desperationi succumbam. Hinc terret me *perspicacitas vestra*, quæ tanta

tanta est, ut quæcunque ex hac sede dicenda habeam, solenni hac occasione, anticipetis stupenda quadam prolepsi: à qua quantum infeliciter defecerit, tantum necesse est, infra rem, legesque decori cadat vel elaboratissima cujuscunque oratio. Illinc *spes* & *expectatio*, quam, pro eximia humanitate vestra, de me conceperis, vehementer terret: parumque abest, quin ego conquerar de invidiosis illis exquisitæ eruditionis attributis, quibus vestro ex numero non-nullis placuit, exilitatem meam onerare. Nam in meis profectò facultatibus, quales quales sunt, omnino nihil est, quo aut horum respondeam opinioni, aut expleam animos invidentium. Neque etiam magis ideo me singulariter literis excultum existimo, quam formosum putarem, si imaginem meam exigeretis. Indulgentiæ vestræ scio id esse, non judicii: & si modò judicii est, indulgentia vobis imposuit. Nil mirum igitur, si quid hac potissimum solennitate proloqui debeam, planè nescio: adeo verum est illud *Taciti* effatum, *Pavidis consilia in incerto sunt*.

Cæterum jacta est alea: & Rubicon audacter transmittendus. Heicque opportunè Cynthius aurem vellit, & admonet, pensi mihi hodie injuncti duas præcipue partes esse: *unam* scilicet ut *Medicinæ* præstantia demonstretur; ut *Herorum* illorum, qui inclitum hocce Collegium arctissimo beneficiorum vinculo sibi obstrinxere, nomina & virtutes haud indignis celebrentur elogiis, *alteram*.

De *priori* equidem olim ex ipso hoc suggesto copiosè differui; quamplurimis rationibus, fidemque cogentibus argumentis evincens, ut à remotissima usque antiquitate suam artium omnium præstantissima, *Medicina* deduxerit originem; quam sit cunctis

mortalibus necessaria & utilis ; quam illustres habuerit omni ab ævo cultores ; quanto in honore apud gentes omnium sapientissimas, nobilissimasque habita fuerit ; quantis eam præconiis ipsa summi Numinis oracula cumulaverint ; quot denique singularibus privilegiis, immunitatibus, donariis, honorificis eminentiæ insignibus, aliisque peculiaris gratiæ ac favoris testimoniis, Medicinæ Professores colere atque exornare dignati sunt, qui amplissima imperia feliciter diuque sustinuere. Quibus nunc, auctarii loco, adjicere visum est cœlestis illius Archiatri, Domini que nostri J E S U C H R I S T I divinam auctoritatem. Qui ex intemeratæ quidem Virginis utero in hanc lucem ingressus, sed ita ingressus, ut nec Deitati aliquid discesserit, quam conservavit, nec Humanitatî quidquam defuerit, quam assumpsit ; idem scilicet cum Deo, quamvis alias à Patre : & in quo hoc quoque est divinitatis, quod cum Deo ineffabili conjunctione jungitur humanitas. Hic nempe *Mεστόντις θεός οὐθεώπειος*, sepositâ ad tempus divinæ Majestatis gloriâ, beatissimique Patris sinu sponte relicto, in hanc miseriarum dolorumque vallem eo tantum consilio descendit, ut hominum vitiis simul mederetur & morbis. Idem totius mundi Sospitator religiosissimè ab aulis Magnatum, ab artibus Politicorum, à Magistratum negotiis, à Rabbinorum mysteriis, à Pontificum consiliis, à Jurisperitorum litibus, ab intercessionibus Advocatorum, à Judicum officiis se abstinuit : principem tamen inter Medicos locum obtinere, neque nomini suo, neque officio inglorium existimavit. Variis quidem quamplurimisque miraculis suam ubique demonstravit Divinitatem : nullis tamen certius, quam à nativitate cæcis visum, surdis auditum,

auditum, loquela mutis, claudis pedes, paralyticis nervorum robur, lepra fœdatis decorem, febrium incendio adustis refrigerium, sanitatem conclamatis, demortuis jam & quatriduo sepultis vitam restituendo. Suos numeret *Æsculapius* clientes, suos recenseat *Hippocrates*, suos enarret *Galenus*; referant quibus medicamentis, qua methodo, quo salutari præscripto Pestem, Febres, Epilepsiam, Paralysin, aliisque id genus contumacissimos morbos expugnarent: nihil sanè dixerint, nihil egerint, sua si narraret in hoc genere admirabilia opera *Servator* ille, *Medicusque hominum CHRISTUS*. Qui & ipse quam exercuerat artem, omnibus malè habentibus voluit esse commendatissimam, cum inquit, *iis qui valent, non opus est medico, sed iis qui malè affecti sunt*. Quod unum ipsius *Veritatis* oraculum, si aliud nil à nobis adferri in Medicinæ patrocinium posset, esset profecto per se satis, ad perpetuum iis omnibus, qui ejus dignitati quomodocunque detractum eunt, indicendum silentium. Videtis itaque, *Auditores Humanissimi*, ut *ipsa Dei sapientia*, ne quid demum iustissimo divinæ artis præsidio deesset, eandem suo & exemplo illustraverit & doctrina: & ita videtis, confido, ut me priorem pensi mei partem haud indiligerenter absolvisse censeatis.

Verùm antequam ad *Posteriorem* progrediar, ingens ille, quem in animo meo nobiliissimæ hujus Artis causâ concepi, dolor calamum sistit, meque hīc paulisper vestigia premere cogit. Nunc enim perversam videtur fortuna rationem instituisse, ut Professio nostra vilescat indies, & minoris fiat. Estque proh dolor! quod Medicinæ metuamus, ne hujus intra sæculi decursum, usque eo in discrimen existi-

mationis veniat, ut indigna habeatur, cui Viri sive natalibus ingenui, sive egregiis ingenii dotibus ornati, se totos addicant, devoveantque. Diu namque jam est, quod haud parum de pristina sua existimatione, non solum apud ventosam plebem, verum etiam Magnates, Satrapas, summisque rebus Praepositos perdidit: indies magis magisque tanquam impellente fato, declinans ad occasum. Hocque alia nulla de causa, nisi ex ingenti numero & insciitia, vilitateque (ne quid acerbius dicam) eorum, qui scientiae orgiis nunquam ritè initiati, sacris tam operari non erubescunt; quique neglectâ morborum per causas naturales cognitione dignotioneque *Ευπελειαν* solam temerè dicam, an impiè consequantur; atque ut *Plinius* (lib. 26. cap. 1.) verisimè, *discunt periculis concivium, ac per experimenta impunè mortes agunt*. Hodie scilicet si unquam (quod nulli non honesto pectori mœrorem inurere debet acerbissimum) ejusmodi *Receptariorum, Agyrtarum, Circumforaneorum, Veneficorum* omnia plena.

*Fingit se Medicum quisquis, idiota, profanus,
Judæus, monachus, histrion, rafor, anus.*

Nihil dixisti, Satyrice; medicos se fingunt quoque *Rizotomi, Seplesiarii, sordidi Balneatores, triobolares Phlebotomatores, Spurcidici Lenones, indocti parochiarum Sacrificuli, Chymistæ carboniperdes, audaculi Edentatores, impudentissimi Uromantes, veteratores Fatidici, libidinosæ Obstetrics, Telegædæ, & præ cæteris omnibus perfida illa, ingratissimaque impostorum gens, Pharmacopolæ*; qui sunt in Rep. ægrorum pernicies, rei medicæ calamitas, & libitinæ præsides.

præsides. His tamen Σκατοράρις, catasta, loris, & equuleo dignis, Magistratus importuna utique, & non solum proletariis, & capite tantum censis, sed ampliores fortunæ hominibus, imò sibimet etiam ipsis interdum exitiali lenitate, parcunt: neque ulla in eos poena in Rebus p. constituta est (ut olim graviter conquestus est *Hippocrates Magnus*, in Νόμῳ) præterquam ignominiae. Quæ nihil afficit, neque contingit eos, qui ex composito Medici personam in- duerunt. Ut nos, gravissima de causa, cum *Marcello Palingenio* exclamemus,

O miseræ leges! quæ talia crimina fertis.

O cæci Reges! qui rem non cernitis istam.

*Vos quibns imperium, qui mundi fræna tenetis,
Ne tantum tolerate nefas, hanc tollite pestem.*

Interest enim generis humani, ut procul arceantur ab omnium nobilissimæ artium exercitio, qui eam ne à limine quidem salutârunt; sed civium valetudinem quæstui habent, debitumque medendi fructum aliis sceleratè præripiunt, qui ab ineunte usque ætate in eadem addiscenda operæ plurimum, ingentesq; sumptus fecere. Quid namque *crudelius* est, quâm imperito, & quicquid usquam concipitur nefas, lucci causâ, ausuro Agyrtæ bonos cives tradere impunè occidendos? Quid *iniquius*, quâm sublatâ munerum, dignitatum, graduum, meritorum, personarum distinctione, profanis sacra, ignavis generosa, ardua indoctis, subtilia idiotis, honesta impuris, omnibus omnia licentissimè, & cum impunitate permettere? Quid denique Reip. *periculosius*, quâm iusta, & divinis pariter atque humanis legibus consentanea,

sentanea, omnique ab ævo à tōt viris prudentia si-
mul & imperio illustribus solenniter sancita Medicorum
Privilegia, quibus, tanquam fixis publica auctoritate
terminis, olim distincti fuerunt, & ab Empirorum
invasione defensi, violare; ad liberalis contemptum
eruditionis, indeque necessario succrescentis
barbariei inductionem? At eheu! frustra fatis
obnitimur: nimiumque jam dolori indulsimus nil
tandem profuturo.

Veniamus itaque ad lætiorem munera mei partem, gratam nempe commemorationem eorum Benefactorum, *qui sui memores Medicos fecere merendo.* Ex his, quorum dies hic dicatus est memoriae, *alii*, suo quisque tempore, pridem ex humanis demigrarunt: *alios Cœlitum indulgentia in vivis adhuc florentes conservat, in majorem Reip. hujusque Collegii felicitatem.*

Defunctorum in albo principem sibi locum jure merito vendicat Augustissimus Fundator HENRICUS octavus, Regum sæculi sui Maximus; qui omnia in imperio habuit, præter suimet ipsius imperium: cùjusque in heroicum pectus animum fata infuderant tam sublimi fortunæ parem, præditumque eis virtutibus, quas nil nisi nimia felicitas unquam potuisset obscurare; qui deniq; armis non acrior sceptri vindex fuit, quam in pace salutis singulorum. Quem in finem, Caii, Linacrique, Medicorum suorum suau-su, ipsum hoc Regale Collegium sapientissimè instituit, multisque simul regiæ gratiæ insignibus, privilegiis ac immunitatibus honorificè munivit: probè sibi conscius, eo se instituto, & civium incolumitati, suique nominis immortalitati optimè consulere.

Huic

Huic succedit filiarum, quas omnino duas reliquerat, natu major MARIA, & deinde altera, *Sceptra loci rerumque capit moderamen* ELISA: quarum utraque novis in idem Collegium beneficiis copiosè collatis, ostendit, se non regni tantum, sed regii etiam erga legitimos Medicinæ Professores affectus hæreditatem sibi reliqtam adiisse.

Hoc Reginarum par immediate consequitur JACOBUS, tum ejus nominis, tum Britanniarum primus Monarcha; qui sapientiæ gloria, pacisque artibus adeo excelluit, ut æmulis ex Regibus nonnulli ei *Secundi Salomonis*, hoc est *Pacifici* agnomen affixerint.

Hunc excipit filius CAROLUS primus, Dominus meus quondam Clementissimus; qui tam innocenter vixit, tam justè regnavit, tam sanctè finivit (gloriosissimo Martyrio, à proditoribus nefariis, & plusquam Molossicæ feritatis regicidis immaniter irrogato, cœlis tandem redditus) ut Principum ætatis suæ *Christianissimus* æternùm audire mereatur.

*Quem inermem timuerunt arma,
Armata necavit toga.
Civibus cessit Carolus cæsus.
Serò cognitum luxit Patria :
Viventem, hostem; mortuum vocavit Patrem,
Parricidium confessa, cum Patrem dixit.
Jam conjuratæ prodest injuria dextræ,
Magnum, quem voluit perdere, Roma facit.*

Sanctissimus hic Princeps, omnium literatorum Patronus, nullum gratiæ genus aut studii, quo Collegii hujus dignitatem ac privilegia vel tueretur, vel augeret, prætermisit unquam. Divos

Divos hosce Britannicos consequitur, ex regio quoque sanguine oriunda, *Arabella Stuarta*, *Caroli ejusdem nominis*, *Lennoxiae Comitis*, filia unica, quæ supra sexum ita optimarum literarum studia est amplexa, ut ad veram virtutem summa cum laude sibi profuerit, & cum illustribus prisci sæculi fœminis sit conferenda, teste *Camdeno*.

Recensitis proximè nominibus succedunt alia purpuratis etiam adnumeranda, nec sine ingratitudinis nota nobis nunc silenda, nimirum *Caldwellus*, è Colleg. *Ænei Nasi Oxoniens. M. D.* qui ut de Rep. benè mereretur (adscito in partem honoris Barone *Lumleio*) lectionem Chirurgicam honesto salario in hoc Collegio instituit; cujusque memoriam eo nomine celebrat idem *Camdenus* in *Annal. Anglic.* pag. 390. Item *Linacer*, *Atkinsius*, *Gulstonus*, *Foxius*, *Readus*, *Meverellus*, *Pagettus*, *Langhamus*, *Bidgoodus*; qui omnes fuerunt Collegii hujus splendidissima quondam ornamenta, artisque Hippocraticæ exercitio clarissimi.

Hac in classe memorandi quoque veniunt *HARVEUS* atque *HAMÆUS*; quos sine tacita veneratione numquam nominare potui, quorumque utriusque ingentes ex auro imagines debentur.

Scilicet *Harvei* nomen, non cuiusdam de trivio Philosophi sed Anatomicorum Principis, imò ipsius sapientiæ nomen est: ejusque ingentia in Remp. literariam merita, tacentibus etiam nobis, ultrò emicant, omniumque vel invidentium oculos sua luce præstringunt, rapiuntque in admirationem quicquid est in universa Europa Eruditorum. Tempestivè à benigniore natura hoc sæculo productum; inque Scientiæ naturalis orbe collocatum fuisse splendidissimum

mum isthac medicinæ sydus videtur; ut lucidis do-
 ctrinæ suæ radiis, & veterum Philosophorum erro-
 res detegeret, simulque rectiorem per experimenta
 anatomica philosophandi viam ostenderet futuris.
 Quippe in rerum universitate nil tam sublime est,
 quod à vastissimo ejus intellectu non comprehendere-
 tur: tam humile nil, quod insatiabilem effugeret
curiositatem. Nos utique lusciosi homunculi, den-
 sissimis difficultatum senticetis altius implicati, per
 longas syllogismorum ambages, per circulos dispu-
 tationum in se semper redeuntium, veritatem anxiè
 conjectamur, & plerumque *Junonis* loco, evanidas
 amplectimur conjecturarum opinionumque nubes.
Harveo, cogitare & scire, quærere ac invenire, idem
 fuit: & certè nihil quod scitu dignum existimat, re-
 reliquit intactum. Hujus admirandæ sagacitatis do-
 cumenta existunt, *Vitalis* ille, orbiumque cœlestium
 æmulus *motus*, quo animalium *sanguis*, universum
 circumfluens corpus, & ad cor, è quo, ceu fonte
 suo, primum profluxerat, iterum iterumque rediens,
 in orbem perpetuò movetur; omniumque animalium
ex ovo genesis. Quorum magnalium utrumque feli-
 cissimus ille Naturæ interpres, non ex alienis obser-
 vationibus, non è *Democriti* puteo, sed ex intimis
 ipsiusmet Naturæ adytis per extispicium sibi reclusis,
 omnium mortalium primus eruit, mundoque candidè
 propalavit, ad tantorum arcanorum detectionem ob-
 stupescenti. O stupendam ingenii perspicaciam! O
 divinam Anatomici solertiam! Cæterum aliæ adhuc
 nobis prædicandæ supersunt summi hujus Viri lau-
 des, ad negotium in quo nunc versamur, propriè
 pertinentes. Adeo ad *munificentiam* & largitiones
 promptus & propensus fuit *Harveo* nostro animus, ut

non satis existimans, doctrina se scriptisq; suis immortalibus universo Eruditorum orbi, imò universo etiam generi hominum sui sæculi benefecisse; incredibili arderet desiderio posteros aliter quoque in æternum juvandi. Cui tandem ut, pro facultatum suarum modulo, gratificaretur, curas & beneficentiam in inclytum isthoc *Collegium* prudentissimè convertit fixitque: certò præsciens, omnium quæ in istam Societatem collocaturus erat, beneficiorum fructus exinde per posteritatis seriem inoffenso cursu descensuros. Consilio itaque cum Collegarum præcipuis communicato, sumptoque ab Ædificiis exordio; ut laxius & pro dignitate sua habitaret *Philosophia*, ære suo, propriisque impensis, novum Senaculum, & magnificè extruendum, & eleganti supellestile instruendum curavit: altiusque productis parietibus spatiösam superimposuit Bibliothecam atque Musæum, exquisitissimis non hominum modò, sed etiam Naturæ operibus locupletatum. Quæ omnia, intra non multos ab munificentissimi Fundatoris excessu, fatali illo incendio, quo nobilissimum hoc universi orbis Emporium in cineres tam celeri ruina redactum fuit, ut una nox aut altera inter urbem maximam fluxerit & nullam, proh dolor! omnia perierunt. Idem indulgentissimus tam Artis nostræ, quām omnium ejus Orgiis ritè initiatorum parens, quam jam summa senectute confectus, diem quo sibi hinc ad meliora migrandum, appropinquare sentiret; ut majora adhuc paternæ in nos charitatis post se relinquaret indicia, quicquid ædium atque fundorum à patre sibi jure hæreditario obvenerat, id totum ultima voluntate Collegio dedit, & in perpetuum possidendum consignavit; verbo dicam, nos hæredes ex esse constituit.

stituit. O stupendam, & vel generosissimis Regibus invidendam largitatem!

*Quo carmine dignam,
Quo satis ore tuis famam virtutibus addam?*

Certè nullo: effecisti enim, *Harvæe*, ut nos vivemus & moreremur ingrati; & candori animæ tuæ convenit, silentio ignoscere ab tuorum meritorum excessu indicto.

Ab *Harvæo* itaque sermonem transfero ad ejus cùm eruditionis, tum liberalitatis comparem, **HAMÆUM**, quem alterum Collegii nostri & lumen & columen meritò agnoscimus suspicimusque. Excellentissimi hujus Viri si omnigenam doctrinam, si eximiam humanitatem, animumque aliorum æquè ac suis usibus dicatum & addictum; si denique comitatem, aper tamque frontem, in amicis excipiendis, si promptitudinem in juvandis, si fidelitatem & nudam planè sinceritatem in colendis, si candorem in æstimandis, pro merito prædicare quis sustineret; profectò is fru stra esset, ingeniique vires, licet plusquam modicas, incassum fatigaret. Relicto igitur tam vasto argu mento, equidem paucis referam, quibus nos, quantisque beneficiis *Hamaeus* δ πάντας οὐδὲ κατέλαβεν devinxerit. Ante annos quinquaginta & sex circiter (*animus meminisse horret, luduque refugit*) quum per viscera Britanniæ nostræ sæviebat belli civilis incendium; quum omnia hac in urbe, imò per totam insulam mœsta erant, turbida, confusa, perduelliumque furori atque rapinæ subjecta; quumque miseriarum nostrarum complemento nihil deesse videbatur, præter omnimodam gentis universæ deletionem: in

hoc iuctuoso Reip. statu, inquam, contigit fortè, ut alia inter loca sacris usibus dedicata, nostri quoque Collegii ædes cum fundis auctioni hastæ exponerentur. Hujus verò rei indignatione vehementer perculsus *Hamæus*, mox ingenti pecuniæ suæ summâ in ædium redemptionem erogatâ, eas à sacrilega cuiusdam impostoris usurpatione vindicatas gratis restituit Collegio; idque antequam cuivis Collegarum suum ea de re consilium patefecisset; haud ignarus, *præsentibus maximè nec diu libratis beneficiis candidæ liberalitatis genium inesse*. Quo sanè beneficio nil Collegio gratius, nil opportunius obtigit unquam. Sed ulteriùs adhuc Vindicis nostri munificentia processit. Quippe beatissimus senex haud exiguam magnifici hujus Ædificii deinde exstructi partem curavit suis impensis adornandam; annuos *Societatis* præventus plurimùm auxit; & cum jam instare sibi extrema sentiret, libros suos, maxima pro parte, Bibliothecæ heic augendæ testamento legavit. En illustrissimum benignitatis exemplum vobis, qui divitiarum affluentia floretis imitandum. Tu verò felix, *Hamæe*, qui posteris illud proponendo, nomen tibi comparasti, quod nulla vetustas obruet, nulla unquam obscurabit oblivio.

Hic piaculare scelus foret, in honoratum præterire ingens illud utriusque forturæ exemplar, **C A R O-
L U M II.** Augustissimum Britanniarum Monarcham; cuius prudentiæ visum fuit, omnia hujus Collegii jura, immunitatesque omnes & privilegia, ab regiis Antecessoribus suis concessa, suprema Auctoritate confirmare: quique exemplo suo terris ostendit, quanto melius clementia & amore imperium custodiatur, quam armis.

Neque

Neque oblivioni tradendus est Nobilissimus Illu-
strissimusque D. D. HENRICUS *Dornavarie*, vulgo
Dorcestrie Marchio: Vir magis doctrina, eximioque
suo in philosophiam studio, quam supremis purpuræ
Britannicæ honoribus illustris. Qui ubi fœcundissi-
mum ingenium, sicut aliis omnibus Scientiarum tan-
to fastigio dignarum generibus, ita & sacræ etiam
Medicinæ arcanis ac mysteriis ad miraculum usque
excoluisse; nil infra sublimem illam, qua inter pri-
mi ordinis Nobilitatem tantoperè eminebat, dignita-
tem esse reputans, nomen suum inter præcipuos artis
nostræ *Mystas* censeri; in hujus Collegii Societatem
cooptari voluit: ut gratiam & beneficium, cum ipse
conferret, accepisse videretur; utque deinceps mu-
nera in nos *modestiùs*, & tanquam jure consortionis
conferret. Qua utique generosa sui demissione, ni-
hil de proprio detraxit splendore, singulis autem
Collegarum honoris quamplurimum adjecit. In fa-
miliam se nostram inseruit, ut eam ad altiorem au-
toritatis pariter ac existimationis gradum eveheret;
utque exemplo suo demonstraret, *Quàm gloriofa res*
fit Nobilitas Musarum conjugio illustrata. Eodemque
tempore quo receptus fuit *Socius*, ne quid inesset
vacuitatis in *Musei Harveani* pluteis, eos quamplu-
rimis cùm veterum, tum recentiorum Scriptorum
optimæ notæ voluminibus, magno sumptu suo com-
plendos curavit. Quem, eheu! thesaurum, unà cum
ipso Musæo, aliisque omnibus Collegii ædificiis, lu-
ctuosissima illa, quam modò deflebam, conflagratio
Londinensis horrendo flammarum diluvio absorpsit.
Munere veruntamen isto hic Medicorum Nobilissi-
mus, Nobiliumque Eruditissimus, æternitatem famæ
consecutus est.

Idem Heros, ab exilio terreno in patriam cœlestem revocatus, unicam filiam reliquit sibi superstitem. Dominam dico GRATIAM PIERPONT, Heroinam, cùm paternæ liberalitatis, tum immensarum divitarum hæredem: quæ ut vita defuncti patris voluntatem ultimam religiosè exequeretur, ingentem, quem in sua is *Bibliotheca* reposuerat, selectissimorum librorum thesaurum nostro huic *Collegio* ingenuè donavit. Donum quidem vel ipsis Regibus invidendum, multisque aureorum millibus æstimatum: sed si respectus ad sublimem seu dignitatem, seu generositatem largitoris habeatur, prorsus inæstimabile: idemque spero equidem ad serissimos usque posteros his in ædibus mansurum, & *patris* omnigenæ scientiæ, & *filiæ* rarissimi erga literarum cultores amoris monumentum.

Mecænatum nostrorum qui mortalitatem pridem exuerunt, agmen claudit opulentissimus Dominus JOHANNES CUTLERUS, Baronetti, *Equitisque Anrati* dignitatē à serenissimo Regum dignissimè insignitus; & (quod multo magis honorificum est) magnifici hujus, in quo nunc tam commodè, tam decorè confederatus, *Theatri Anatomici* fundator. Vir quidem maximis fortunæ muneribus affluens, sed plus Virtuti semper tribuens, quam divitiis: quas non in superfluæ instrumenta luxuriæ, non in præpetibus alis fugientium voluptatum lenocinia; sed in æternum duratura patriæ ornamenta, nobilissimosque Reip. literariæ usus profundere amabat. Et laus ista etiam post fata eum sequitur, neminem munificentia virtutem, aut *modestius*, aut *felicius* unquam exercuisse. Hujus rei en vobis exemplo se offers nobilissimum hoc totius Europæ *Theatrum Anatomicum*;

comicum; cuius sumptuosa constructione, simul aliorum omnium saluti, simul suo honori sapientissime prospexit. Feret enim (auguror) multam ætatem hæc fabrica, & gloriæ plenum Autorem deducet ad posteros. Atque is demum verus est honos, quem ii soli acquirunt, qui beneficiando nomen decusque sic adipiscuntur, ut nemo unquam sine ardore, tacitoque sensu gratitudinis meminisse illorum possit.

Enumeratis jam tandem, ut per festinationem licuit, nominibus eorum ex *Fautoribus nostris*, qui ex procellis & tempestatibus humanæ vitæ, in felicitatis æternæ portum jam appulere; sequitur, ut hodie viventium quoque gratiam ac *Μεγαλοπρεπειαν* ea qua decet animi devotione recognoscamus. Hi antem omnino duo sunt, qui in labantibus jam tum Collegii tutamen & fulcimentum, suos quasi humeros strenue apposuerunt. *Alter* est amplissimus illustrissimusque D. D. CAROLUS Comes Radnorie, & à secretis Consiliis ANNÆ serenissimæ Britanniarum Reginæ. Vir sicuti perantiqua generis nobilitate, supremisque purpatorum honoribus; ita & virtutum tanto fastigio dignarum comitatu insignitus. *Alter* item ab ipsa met natura, faventiumque nativitati ejus astrorum influxu, ad magnæ fortunæ cultum formatus: cui EDMUNDUS BOULTERUS nomini est, qui sociatâ cum Comite largitate nos æquè obstrinxit. Ambo laudati modò *Cutleri*, qui Theatrum hoc Anatomicum nobis gratuitò extruxit, hæredes meritissimi: ac veluti uno heroicæ generositatis spiritu animitati, simul Theatri Cutleriani desecrationi tempestivè obviam eentes, simul sodalitii hujus futuræ revirescentiæ ac prosperitati consulentes: ex ingenti pecuniârum summa ipsis à nobis debita, plusquam quatuor millia libra-

librarum Sterlingarum liberè remittendo, impenden-
tem capitibus nostris ruinam intercepere. Quo sanè
lytro nil Collegio felicius, opportunitus nil unquam
obvenit: nec his qui sic servarunt, minus debetur ho-
noris & gloriæ, quàm si illud primitus condidissent.
O animos divinæ cùm benignitatis, tum providentiæ
æmulos! O lætam rerum nostrarum catastrophen! O
immensa bonitas, qua non *ingrati* videamur, sed *op-
pressi*! Quod solum nostræ opis est, huic Mecænatum
pari gratias agimus, verùm ita ut apud Deum faci-
mus, *sentiendo* copiosius quàm *loquendo*.

Et nunc tandem penso meo ac munere utcunq; per-
acto, superest tantùm ut censuræ severitatem officio-
sè deprecer. Oro itaq; atq; per amicitiæ sacra, per
jura consortii obtestor vos, *Collegæ amantissimi*, ne
mihi culpæ sit Benefactores tam laude dignos tam in-
dignè laudasse: in quorum encomiis honestius duxi
me infacundum & rudem præstare, quàm Præsidum
optimi mandatis immorigerum esse. Te denique,
Præstantissime Præses, submissè, debitaque cum rever-
entia obsecro, ut pro innata genio tuo lenitate, pro
singulari morum suavitate, qua omnes demereris, in-
genioli mei senii incommodis, ac inclemens fortunæ
jam haud parum retusè, delictis sit tua facilitas ali-
quid præsidii. Optoq; ut auspiciis tuis, prudentiæ
moderamine, ac exerta in refractarios auctoritate,
vulnera per seditiosos dudum jam *Collegio* inficta,
breviæ in gangrenam degeneratura, maturè coales-
cant, consolidentur, sanentur: idq; in Dæi ter Opt.
Max. gloriam, Reip. utilitatem, Artium nobilissimæ
reflorescentiam, impostorum qui esse se Medicos fal-
sò venditant coertionem, tuiq; nominis immortalis-
tatem.

F I N I S.

BOOKS Printed for Sam. Smith and Benj.
Walford at the Prince's Arms in St. Paul's
Church-yard.

J. O. Raii Historia Plantarum, Species hactenus editas aliasque insuper multas noviter inventas & descriptas complectens, Tomi duo. Fol. 1686.

— Ejusdem Tomus tertius, qui est Supplementum duorum præcedentium; cum accessionibus Camelli & Tournefortii, 1704.

— Synopsis Methodica Stirp. Britann. in qua tum Notæ Generum characteristicae traduntur, tum Species singulæ breviter describuntur, &c. 1690.

— Stirpium Europ. extra Britannias nascentium Sylloge. 1694.

— Synopsis Methodica Animalium quadrupedum & Serpentini generis. 1693.

— Methodus Insectorum; seu Insecta in Methodum aliqualem digesta. 8°. 1705.

— Methodus Plantarum emendata & aucta. Accedit etiam huic secundæ Editioni, Methodus Graminum, Juncorum & Cyperorum specia-
lis. Amst. 1703. 8°.

Praxeos Mayernianæ in Morbis internis præcipuè gravioribus & Chro-
nicis Syntagma. — Ejusdem Syntagma alterum. 1. De Febribus.
2. De Morbis Externis. 3. De Arthritide. 4. De Lue Venerea.
2 Vol. 8°.

D. R. Morton de Morbis Universalibus Acutis, Vol. I. 8°.

— Id. de Febribus inflammatoriis, & de Variolis, &c. Vol. 2. 8°.

— Phthisiologia, or, Treatise of Consumptions. Engl. 8°.

Gault. Charleton M. D. Exercitationes de Oeconomia Animali, novis in Medicina Hypothesibus Superstructa & Mechanicè explieata. 1681. in 12°.

— Ejusdem Exercitationes de Differentiis & Nominibus Animali-
um, quibus accedunt Mantissa Anatomica & quædam de variis Fossilium
generibus. Deque Differentiis & Nominibus Colorum; Novis Iconibus
ornata Oxoniæ. Fol.

Pharmacopœiæ Colleg. Reg. Londini Remedia omnia suceinstè de-
scripta. Edit. 3. Annot. 1699. per J. Shipton in 12°.

Pharmacopœia Bateana. Qua nongenta circiter Pharmaca, pleraque
omnia è praxi Georgii Batei Regi Carolo Secundo Medici Primarii ex-
cerpta, ordine Alphabetico concise exhibentur cum viribus & dosibus
annexis. Huic accesserunt Arcana Goddardiana item Orthotonia Medi-
orum Observata; & Tabula Posologica dosibus Pharmacorum accom-
modata cum Indice morborum curationum, &c. Cura J. S. Pharma-
copœi Lond. Editio tertia cum Appendice per Tho. Fuller, M. D. 12°.
1700.

Pharmacopœia Extemporanea, sive Præscriptorum Sylloge, in qua
Remediorum elegantium & efficacium Paradigmata ad omnes ferè me-
dendi Intentiones accommodata candidè proponuntur; unâ cum viribus
operandi

operandi ratione Dobibus & Indicibus annexis. Per Tho. Fuller, M. D. Editio tertia, aucta & emendata. 1705.

Medicamentorum Thesaurus, succincte comprehensens ad omnes ferè totius Microcosmi morbos. Experta necnon specifica Remedia ex celeberrimis tam Veterum quam Neotericorum, scriptis excerpta, ordineque alphabetico digesta. Opera & Cura Johannis Cruso Pharmacop. 12°. 1701.

S. Dale Pharmacologia seu Manuductio ad Materiam medicam. 12°.

— Ejusdem Pars secunda. 12°.

D. Sydenhami processus integri in morbis ferè omnibus curandis nec non de phthisi Tractatulo. 12°. Edit. 3. 1705.

M. Lister. Exercitat. octo Medicinales. 1. De Hydrope. 2. De Diabete. 3. De Hydrophobiâ. 4. De Lue Venerea. 5. De Scorbuto. 6. De Arthritide. 7. De Calculo humano. 8. De Variolis. 12°.

— Sanctiorii Sanctiorii de Statica Medicina Aphorismorum Sectiones 7 cum Commentario. 12°. Lond. 1701.

The Anatomy of Humane Bodies; with Figures drawn after the Life, by some of the best Masters of Europe, and curiously engraven in 114 Copper Plates, illustrated with large Explications containing many new Discoveries and Chirurgical Observations. To which is added, An Introduction explaining the Animal Oeconomy: with a copious Index. By William Cowper. Oxford, Printed at the Theatre on large Imperial Paper, in Folio. 1698.

The Anatomy of Humane Bodies Epitomized; wherein all the Parts of Man's Body, with their Actions and Uses, are succinctly described, according to the newest Doctrine of the most accurate and learned modern Anatomists. The sixth Edition. Corrected and Improved, both in the Discourse and Figures, by Tho. Gibson, M. D. in 8°.

The Anatomy of the Brain, containing its Mechanism and Physiology; with Sculptures. By Dr. H. Ridley. 8°.

Medicinal Experiments; Or a Collection of choice and safe Remedies, for the most part simple, and easily prepared; very useful in Families, and fitted for the use of Country People. By the honourable R. Boyle Esq; in three Parts, containing above 500 choice Receipts. The fourth Edition, enlarged with a Supplement. 12°. 1703.

The natural History of Chalybeate and purging Waters of England, with their particular Essays and Uses. By B. Allen. 8°.

A short Answer to a late Book, entitled *Tentamen Medicinale*. 8°. 1705.

Opticks; or a Treatise of the Reflexions, Refractions, Inflexions, and Colours of Light. Also two Treatises of the Species and Magnitude of Curvilinear Figures. By Sir I. Newton, P. R. S. 4°. 1704.

The Posthumous Works of Dr. Robert Hooke; containing his *Cutterian* Lectures, and other Discourses, read before the Royal Society. Illustrated with Sculptures; with the Author's Life, published by Richard Waller R. S. S. Fol.

The Philosophical Transactions; giving some Account of the present Undertakings, Studies, and Labours of the Ingenious in many considerable Parts of the World, continu'd and publish'd by Dr. Hans Sloane, Secretary to the Royal Society. 4°.